

God laat Zich vinden!

Liturgiesuggesties:

Gezang 360:1 en 2

Psalm 23:1

Romeinen 12:9-21

Psalm 133:3 OB

Schriftlezing: Psalm 32

Psalm 34:4 en 9

Gezang 358:1, 2, 3 en 4

Psalm 32:1, 2, 3 en 4 (tijdens viering avondmaal)

Psalm 68:10 OB

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Schuldgevoelens ...

Ze kunnen je leven ... verteren.

Ze kunnen je ... doodziek maken.

Zonde, ongerechtigheid, overtreding.

Die woorden karakteriseren Davids bestaan.

Maar aangeraakt door Gods genade ... komt David tot belijdenis van zijn schuld voor de HERE.

"Mijn zonde maakte ik U bekend, en mijn ongerechtigheid verheelde ik niet; ik zeide: Ik zal de HERE mijn overtredingen belijden, en Gij vergaaf de schuld mijner zonden."

Daarom, ... omdat de HERE een genadig God is ... een God, die graag zonden vergeeft ...

"Daarom" - omdat we zo'n liefdevolle God hebben - "bidde iedere vrome tot U, ten tijde dat Gij U laat vinden."

Als je je zonden voor God hebt beleden ...

Als je je schuld voor Hem hebt leren erkennen ...

Dan staat er niets meer tussen God en jou in de weg.

Dan is de toegang tot God weer geopend.

Dan kun je zonder belemmering bij God binnen lopen.

Hoe? Door te bidden.

Bidden wordt wel genoemd ... het ademen van je ziel.

Bidden is contact zoeken met je Vader in de hemel.

Bidden, daar ontvangt je geestelijke leven weer 'lucht' door.

Bidden is ... je hart uitstorten voor Hem, die van je houdt.

Bidden: Want de HERE wil gebeden worden.

Hij is de Hoorder van het gebed!

"Daarom bidde iedere vrome tot U ten tijde dat Gij U laat vinden."

God, broeders en zusters, jongelui, laat Zich vinden.

De Oude Berijming van deze Psalm heeft het woord: Vindenstijd.

Nú is het nog de tijd, dat God mij kan vinden ... en dat ik God kan vinden.
Vindenstijd. Je zou kunnen zeggen: Dat is de tijd van Gods genade.
Van zijn lankmoedigheid, van zijn geduld.
Vindenstijd ... dat is de tijd waarin we op zoek mogen gaan naar die God - die in zijn genade - naar ons wil omzien.
Vindenstijd ... dat is ook de tijd die Hij ons geeft om onze zonden te belijden.

*

Maar wáár kunnen we deze God dan vinden?
Waar láát God Zich dan vinden?
Ik zou vanmorgen willen zeggen: God laat Zich vinden op het kruis van Golgotha.
Dáár is God te vinden, als Jezus de Christus, met luide stem het verlossende woord uitroept: "Het is volbracht!"
Dáár is God te vinden, als Jezus zijn leven geeft als een offer voor velen.
Dáár is God te vinden, want als Jezus zijn leven geeft, schenkt Hij het leven aan mensen die verloren dreigen te gaan.
'Mijn Verlosser hangt aan 't kruis, en Hij hangt daar mijnentwegen, mij ten zegen.'
Dáár - op het kruis van Golgotha - is God te vinden.
Want als Jezus sterft ... opent God de deuren van de hemel.
Op Goede Vrijdag staat het kruis als een ladder die hemel en aarde met elkaar verbindt.

Maar Goede Vrijdag is geweest.
Het kruis van Jezus staat er niet meer.
En ook de tempel in Jeruzalem is verdwenen.
We kunnen niet meer naar in Israël afreizen op daar op te zoek te gaan naar een genadige God.
Dat hoeft ook niet meer.
God laat Zich, broeders en zusters, jongelui, vanmorgen vinden bij de tekenen van brood en wijn.
Immers, brood en wijn, wijzen heen naar het offer van Jezus Christus aan het kruis van Golgotha.
Vanmorgen is God te vinden als we samen met avondmaal mogen vieren.
Hier wordt zichtbaar en tastbaar dat wij een genadige God hebben.
Een God die graag de zonden vergeeft.
Een God die ons uitnodigt om de maaltijd van de vergeving mee te vieren.

God laat Zich vinden! Het is nog vindenstijd.
Dat betekent wel dat die tijd eenmaal voorbij zal zijn.
Dat er eens een tijd zal komen dat God Zich niet meer laat vinden.
Een tijd dat we God ook niet meer hoeven te zoeken ... omdat Hij er dan eens en voor altijd ... bij zal zijn.
Die dag zal aanbreken als Jezus de Christus op de wolken van de hemel naar deze aarde zal terugkeren.
De dag van de beslissing, de dag van de wederkomst, de dag van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.
Dat betekent, broeders en zusters, jongelui, óók dat de beslissing of je die dag zult meemaken nú al - in dit leven - valt.

In de tijd die God ons nog geeft, in de tijd dat Hij ons nog genadig is.
God laat Zich vinden.
Maar ben jij, bent u wel op zoek naar God?
Wie de HERE zoekt, wie bij het kruis van Golgotha zijn zonden heeft beleden, die vindt een genadig God.
Wie z'n zonden achterhoudt voor God ...
Wie er hardnekkig en koppig - als een paard en een muilnier zonder verstand - voor God wegloupt ... zal nooit een genadig God kunnen vinden.
Het is gelukkig nog steeds ... vindenstijd.
Wees er zeker van ... geen enkele oprechte zoeker zal door de HERE worden afgewezen.
Gods trouw - zijn verbondstrouw - staat daarbij anders op het spel.

David noemt die oprechte zoeker hier: een vrome.
"Daarom bidde iedere vrome tot U ten tijde dat Gij U laat vinden."
Een vrome. Een vroom mens.
Dat is niet iemand, die zonder zonde is. Gelukkig niet.
Want wie zou er vanmorgen anders het avondmaal mee kunnen vieren?
Een vrome: dat is een mens, die God op zijn Woord gelooft. Die de HERE aan zijn Woord houdt.
Die ook eerlijk is in de omgang met deze God van de Bijbel.
Die - zoals de Bijbel zegt - wandelt met God.
Wandelen met God.
Niet gehaast, niet jachtend.
Rustig, in een kalm tempo.
Vertrouwelijk omgaand met elkaar.
Luisterend naar elkaar.

Zo'n vrome, broeders en zusters, jongelui, zo'n wandelaar met God was koning David, de dichter van deze Psalm.
Er was heel wat aan te merken op zijn leven.
Overspel en moord ... list en bedrog ... ze maakten op een zeker moment bezit van zijn leven.
David dwaalde af - zoals een schaap kan afdwalen van de kudde en uit het oog van de Goede Herder.
En dan gaat het mis.
De Goede Herder laat zijn schapen niet zomaar gaan.
De HERE bracht David hem terug.
Op de knieën. Schuldbelijdenis.
"En Gij vergaaf de schuld mijner zonde" - is het loflied dat we horen.
Na Goede Vrijdag en na Pasen zingen wij dat lied, die psalm met David mee.
We zingen het elkaar ook toe: Van harte gefeliciteerd!
Je zonden zijn je vergeven.
Geprezen zij onze God. De Vader van onze Here Jezus Christus. Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg

Haarlem, 3 september 2000

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !